



ANDRZEJ F. DZIUBA
BISKUP ŁOWICKI

Łowicz, Środa Popielcowa 2017 roku

L. dz. 154/2017

W Chrystusie zbawienie i chwała

List pasterski Biskupa Łowickiego na Wielki Post 2017 roku

**Przewielebni Bracia Kapłani,
Czcigodne Osoby Życia Konsekrowanego,
Drodzy Siostry i Bracia,**

Tylko człowiek może się nawracać, co znaczy, że mamy udział w dziele zbawienia. Rozpoczynamy czas zadumy i wyciszenia, aby usłyszeć i zobaczyć co Jezus Chrystus uczynił z miłości dla każdego z nas. Wielki Post jest znakiem Bożego miłosierdzia, jest potwierdzeniem, że Bogu zależy na każdym z nas. Przed nami kolejna życiowa szansa, bowiem dla jej owocności Bóg nie oszczędził nawet własnego Syna, abyśmy nie zginęli, ale mieli życie (por. Rz 8, 32). Wejźdźmy więc na wielkopostną drogę, która poprowadzi nas do blasku zmartwychwstania.

1. Dostrzec szansę

Wielki Post jest zawsze okazją do poprawy życia, to znaczy uczynienia go bardziej szczęśliwym. Te dni bardziej skłaniają do modlitwy, skupienia myśli, oczyszczającej pokuty i przebaczenia. W Środę popielcową każdy z nas ze szczerością i pokorą serca przyjął na swoją głowę odrobinę popiołu. Może wreszcie doznaliśmy ulgi, bowiem uznaliśmy, że nie spoczywa na nas ciężar całego świata, co więcej możemy zrzucić z siebie ciężar naszych grzechów i bezradności.

Słowa: *Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię* (Mk 1, 15) albo *Prochem jesteście i w proch się obrócisz* (por. Rdz 2,7) stają się naszym zawołaniem w drodze ku zmartwychwstaniu. Te słowa przypominają, że wszystko, co nie jest Bogiem – runie i w proch się obróci. To poczucie prochu na swej głowie pomaga nam wyrazić pragnienie czystego spotkania z Ojcem. Nałożenie popiołu na głowę jest symbolem pokory, pokuty i oczyszczenia, by godnie świętować tajemnicę paschalną i otrzymać życie wieczne. Już nie musimy zbyt ufać sobie, ale nasze zaufanie skierować ku Jezusowi Chrystusowi; tylko On poprowadzi nas do Ojca w niebie.

2. Walka z grzechem ku wolności

Wielki Post pomaga nam uporządkować wiele spraw w naszej codzienności. To porządkowanie wiąże się z usunięciem rzeczy zbędnych, które zagrażają nasze życie, które zasłaniają konieczny dystans w rozumieniu osób i spraw wokół nas. Ten wewnętrzny ład pozwoli wydobyć to, co ważne dla naszego życia i zbawienia. Bliskość z Jezusem jest siłą do pokonania wszelkich zakusów złego ducha. Możemy się podjąć walki ze złem tylko wtedy, kiedy pozwolimy Jezusowi wejść w nasze życie i pozwolimy, aby On nas prowadził. Dobrze pamiętamy słowa Zbawiciela, który mówi: *A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie* (Mt 6, 4. 6. 16). Jeżeli wierzymy, że Bóg może być blisko nas, to możemy być pewni, że nasz post, modlitwa i jałmużna nie są przykrym przymusem. Te nasze uczynki miłosierdzia są potrzebne przede wszystkim nam, aby rozbić mury naszego własnego świata, aby zobaczyć realny świat, w którym Bóg przychodzi ze swoją łaską.

Bóg widzi nas i rozumie; wie, czego nam potrzeba. Znakiem naszej gotowości do rozmowy z Bogiem jest dobry rachunek sumienia. To wtedy uważniej wsłuchujemy się w Boży głos, ale także lepiej rozumiemy nasze słowa i nasze pragnienia. Jeśli potrafimy wejść w głąb swego serca, znajdziemy ponownie wszystkie nasze próby mocowania się z Bogiem, oszukiwania Go i oszukiwania siebie samego. Wielki Post niesie nam nadzieję na znalezienie prawdy; szkoda czasu na oszukiwanie siebie i Pana Boga. Nie żyjemy w wymyślonym świecie, ale żyjemy w świecie, który dał nam Stwórca; On w tym świecie dał nam swoją łaskę i wprowadził na drogę ku zbawieniu. W tym świecie jest dobro i zło; działa Bóg i działa zły duch, ale tylko Bóg jest zwycięzcą, szatan został na krzyżu ostatecznie pokonany.

3. Zwyciężyć w pokusie

Dzisiaj w pierwszą niedzielę Wielkiego Postu patrzymy na Jezusa, który wypełnia wolę Ojca (por. Mt 4, 1-11). To wyjątkowe wydarzenie, kiedy Jezus nie lęka się wyjść na pustynię – *dokąd wyprowadził Go Duch, aby był kuszony przez diabła* (por. Mt 4,1). Oto obraz pustyni, który dzięki Zbawicielowi nie musi już budzić naszego lęku. Tam Jezus nie jest sam; tam pokazuje, że Jego misja wykracza poza sprawy ziemskie; wie i mówi, że *nie samym chlebem żyje człowiek* (Mt 4, 4). Braków i niedogodności naszego życia nie naprawimy sami, my pielgrzymi ziemi karmimy się słowem Bożym i nową *Manną z nieba* – Ciałem Chrystusa (por. J 6, 31-35). Oto pokarm, który jest nam niezbędny; warto, abyśmy pytali siebie samych: czy jest w nas pragnienie usłyszenia słowa Bożego, czy oczekujemy na wspólną Mszę świętą?

Pan Jezus czterdzieści dni przebywał na pustyni, gdzie zły duch przychodzi, aby zniweczyć dobro. Zły duch porywa się na prawdę mocy i miłości Boga, i przegrywa (por. J 14, 6). Oto stajemy wobec najwspanialszej nowiny; Bóg jest jedynym zwycięzcą. W raju ludzie mieli wszystko i ulegli pokusie szatana; na pustyni Jezus Chrystus po czterdziestodniowym poście zwycięża, zatem już wiemy u Kogo szukać sił.

4. Wezwani do zwycięstwa

Wielki Post staje się okazją, aby podziwiać cierpliwość Boga, a jednocześnie zmagać się z naszą niecierpliwością. Dzisiaj św. Paweł pokazuje nam potomkom biblijnego Adama – nowego Adama - Jezusa Chrystusa, który jest posłuszny Ojcu. Warto dzisiaj zauważyć, że *nieposłuszeństwo* pierwszego Adama spowodowało na wszystkich wyrok *potępiający*; *posłuszeństwo* i *czyn sprawiedliwy* Chrystusa przyniósł

usprawiedliwienie dające życie. Adam przez nieposłuszeństwo nas zagubił, zaś Chrystus przez swoje posłuszeństwo nas zbawił i dał nam obfitość łaski (por. Rz 5, 19; 1 Kor 9, 21; 15, 45-49). Stajemy wobec wielkiej szansy, aby być posłusznymi Bogu. To posłuszeństwo jest jedynym dobrym wyborem; tylko Boże przykazania w prawdzie Ewangelii przynoszą nam korzyść. Jakże często doświadczamy, że życie bez Bożych wskazań staje się puste i jałowe. Uwierzmy, że nauka Boża nie służy naszemu utrapieniu, ale prowadzi do zbawienia.

Naszym podstawowym zadaniem w Wielkim Poście jest powstać i wyrwać się z krainy mroków, w której dotychczas się znajdowaliśmy, aby znaleźć się w błogosławionym kręgu Chrystusowej światłości i łaski. Zapewne dlatego św. Paweł zwraca uwagę: *Rozumieście chwilę obecną: teraz nadeszła dla was godzina powstania ze snu. Odrzućmy więc uczynki ciemności, a przyobleczmy się w zbroję światła* (Rz 13, 11. 12). To Jezus jest gwarantem tej przemiany, stąd wołanie: *Przyobleczcie się w Pana Jezusa Chrystusa* (Rz 13, 14). Możemy zatem poprzez widoczne dla innych „nasze dobre uczynki” sprawić, aby ludzie *chwalili Ojca naszego, który jest w niebie* (por. Mt 5, 14-16).

5. Powołani i posłani na drogę Ewangelii

Ciągle potrzeba nam szukać mocy i siły u źródła; tym źródłem jest chrzest święty. To w nim odczytujemy potrzebę niesienia Ewangelii współczesnemu światu (por. Mt 28, 16-20), to w tym pierwszym sakramencie zostaliśmy wyposażeni, aby głosić radość życia w Bogu. Jezus mówi nam w tym roku duszpasterskim: *Idźcie i głoscie* (por. Mk 16, 15). Wezwanie Chrystusa wiąże nas z Jego mocą; On jest jedynym i najwyższym Panem dziejów i historii. On sam zapewnia nas w słowach: *Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi* (Mt 28, 18). Równocześnie możemy zaufać, że On nigdy nas nie opuści: *A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata* (Mt 28, 20). Mocą wiary w te Chrystusowe słowa mamy iść na cały świat i nauczać wszystkie narody, mamy w codziennej posłudze słowa uczyć *je zachowywać wszystko*, co przykazał nam Pan (por. Mt 28, 19-20).

Człowiek w każdej chwili swego życia staje przed koniecznością dokonywania wyboru między dobrem i złem, między wartościami duchowymi a materialnymi. Wybór jest wyrazem godności człowieka i jego wolności. Dla pierwszych ludzi w raju ten wybór stał się przyczyną dramatu (por. Rdz 2, 7-9; 3, 1-7), bowiem zwątpili w Bożą moc i miłość. My także wiemy, co jest dobre, a zdarza nam się wybierać zło; wiemy, że to, co duchowe, ma wyższą wartość, a wybieramy to, co materialne, zmysłowe (por. Rz 7, 18-25; Hbr 5, 14). Prośmy Jezusa Chrystusa, który zwyciężył szatana, żeby swoją mocą obdarzył nas, słabych. Niech czas Wielkiego Postu, będzie czasem wzmocnienia ducha wzrostu *wewnętrznego człowieka*. Módlmy się, aby każdy z nas był świadomy tego, że „każdej chwili wybierać musi”, aby nie pozwolił się oczarować mitowi bezgranicznej, złotej wolności.

6. Żyjmy życiem Jezusa

Wielki Post pomaga chodzić nam śladami Jezusa; oto najpewniejsza droga do pokoju serca i prawdziwego szczęścia. W światłach Bożej miłości odczytujemy, co Jezus uczynił dla naszego zbawienia. Ten czas staje się wielką szansą, aby przemienić swoje życie, wykorzystując ogrom łask Bożych, związanych choćby tylko nabożeństwami wielkopostnymi. W każdy piątek rozważajmy wydarzenia Drogi krzyżowej i zobaczymy

siebie w tłumie podążających za Chrystusem i Jego krzyżem na Kalwarię. W każdą niedzielę rozmyślamy o Męce Pańskiej, wsłuchując się w Gorzkie Żale. Przyjmujemy Boże Słowo wraz z Maryją, która powraca na drogi naszego diecezjalnego Kościoła w znaku Jej Cudownego Obrazu z Jasnej Góry. W Wielkim Poście jeszcze pełniej korzystajmy z Sakramentu Pokuty i Pojednania; niech wyznanie grzechów będzie poprzedzone szczerym żalem i mocnym postanowieniem poprawy.

Często zdaje się nam, że codzienne utrapienia życia są tak wielkie, że nie potrzeba nam dodatkowych praktyk pokutnych. Tymczasem nasze wysiłki podejmowane z Jezusem poskramiają naszą wrodzoną pychę, co oznacza, że z Bożą pomocą pokonujemy zasadzki szatana. Wielki Post jest po to, by poznać samego siebie, poznać prawdę o sobie, przeżyć dobrze wielkanocną spowiedź. Wtedy poznamy jaki naprawdę jestem wobec Boga. Czy jestem wiarygodnym chrześcijaninem? Czy ludzie widząc moje uczynki chwalą Boga?

Drodzy Siostry i Bracia

Wielki Post to czas naszego zakochania się w Słowie. Trzeba się ciągle pytać: Jak przetłumaczyć to Słowo na nasze konkretne życie? Nie bądźmy słuchaczami Słowa, którzy sami siebie oszukują (por. Jk 1, 22-24). Jeżeli spotkamy Boga, Wielki Post stanie się czasem znajdowania radości i miłości w przebaczeniu i skrusze serca. Jezus zaprasza nas do podjęcia walki z grzechem i obiecuje zwycięstwo, jeżeli oprzemy się na Jego łasce i na Jego Słowie.

Podejmijmy uczynki miłosierdzia, podejmijmy wyrzeczenia na taką miarę na jaką nas stać. Jeżeli w prostocie i czystości serca ocenimy siebie samych, znajdziemy właściwe środki, aby stać się podobnym do Chrystusa. Niech nasze akty pokutne będą znaczone naszym przywiązaniem do Ewangelii. Módlmy się za siebie wzajemnie, aby znaleźć ukojenie w sercu miłosiernego Ojca, który przebacza nasze grzechy i czyni nas godnymi Jego miłości.

Na czas wielkopostnego pielgrzymowania drogami nawrócenia i głoszenia Chrystusowej miłości, z serca Wam błogosławię: W Imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego

+ Andrzej F. Dziński

Zarządzenie:

List Księdza Biskupa Ordynariusza należy odczytać wiernym w niedzielę 5 marca br. na wszystkich Mszach świętych.

